G4011105 - Programación I

- 1. Escribir un programa que declare e inicie (á calquera valor que queirades) un double, un int, e unha cadea. O voso programa entón terá que imprimir o enderezo e o valor almacenado en cada un das variables. Utilizar o especificador de formato "%p" para imprimir os enderezos en notación hexadecimal (base 16). Veredes enderezos algo así como: 0xbfe55918. Os caracteres iniciais 0x indican notación hexadecimal e o resto dos díxitos dan o enderezo.
- 2. Os punteiros son variables que almacenan enderezos de memoria. Segundo o tipo de dato do punteiro, así se interpretará o valor accedido, tendo en conta tanto o número de bytes consecutivos que se usan na súa representación, coma o propio modo de representación. Por exemplo, definide unha variable de tipo unsigned int e asignádelle un valor, e despois accedede aos 4 bytes dese enteiro, un a un, empregando un punteiro a unsigned char, que apunte inicialmente ao primeiro byte do enteiro. Definide agora un vector de 4 caracteres de tipo unsigned char, asignádelle valores aos seus elementos, e accedede a eles con punteiros de tipo int* e char*. Probade con distintos valores. Con este exercicio evidenciamos que o tipo do punteiro co que accedamos a unha posición de memoria é determinante á hora de interpretar o dato alí gardado.
- 3. Escribir unha función int *PosNegativo(int *vector) que reciba un vector de enteiros e devolva mediante un punteiro a posición do primeiro valor negativo. Dende a función main() hai que imprimir o valor na posición devolta pola función no caso de que haxa algún valor negativo no vector, senón debe amosar unha mensaxe indicando que o vector non ten valores negativos.
- 4. Escribir unha función que reciba dúas cadeas de caracteres e devolva outra cadea de caracteres que conteña unicamente os caracteres comúns; de non habelos debe devolver un punterio a NULL. O prototipo da función debe ser:

char * CarCompartidos(char *cad1, char *cad2);

Lembrade que a cadea devolta debe levar o carácter de fin de cadea.

- 5. Escribide un programa para a realización de operacións de suma e multiplicación de vectores, coas seguintes condicións:
 - Os datos dos vectores lense dun arquivo onde aparecerán en primeiro lugar o tamaño do primeiro vector, a continuación os seus datos, despois o tamaño do segundo vector e a continuación os seus datos. Ao programa hai que pasarlle o nome do arquivo na liña de comandos.
 - O programa debe ser modular, sen variables globais e sen lectura nin escritura de datos fóra da función main(). O programa constará dunha función para a suma, outra para a multiplicación (escalar) sumando os produtos elemento e elemento, e outra para a multiplicación (tensorial) que supón unha operación de tipo matricial na que o primeiro vector se considera vector columna e o segundo se toma coma un vector fila.
 - Os vectores non terán tamaño limitado e reservarase memoria para eles de xeito dinámico, unha vez lidos os datos do seu tamaño. Cando teñan tamaños diferentes rexeitaranse as operacións.